

Skarga wniesiona w dniu 3 marca 2010 r. — Komisja Europejska przeciwko Radzie Unii Europejskiej

(Sprawa C-118/10)

(2010/C 113/54)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: V. Di Bucci, L. Flynn, K. Walkerová, A. Stobiecka-Kuik, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

— stwierdzenie nieważności decyzji Rady 2009/991/UE ⁽¹⁾ z dnia 16 grudnia 2009 r. w sprawie przyznania przez władze Republiki Łotewskiej pomocy państwa na zakup gruntów rolnych w okresie od dnia 1 stycznia 2010 r. do dnia 31 grudnia 2013 r.;

— obciążenie Rady Unii Europejskiej kosztami niniejszego postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wydając zaskarżoną decyzję, Rada obeszła decyzję Komisji wynikającą z propozycji stosownych środków w pkt 196 wytycznych dotyczących rolnictwa z 2007 r. oraz z jej bezwarunkowego zaakceptowania przez Łotwę, zobowiązującą to państwo do zakończenia najpóźniej do dnia 31 grudnia 2009 r. istniejącego systemu pomocy na zakup gruntów rolnych. Pod pretekstem wyjątkowych okoliczności Rada pozwoliła faktycznie Łotwie na utrzymanie tegoż systemu aż do czasu wygaśnięcia w dniu 31 grudnia 2013 r. wytycznych dotyczących rolnictwa z 2007 r. Okoliczności wskazane przez Radę na poparcie jej decyzji ewidentnie nie są wyjątkowymi okolicznościami pozwalającymi na uzasadnienie wydanej decyzji i nie uwzględniają decyzji Komisji w sprawie tego systemu pomocy. Na poparcie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisja podnosi cztery zarzuty:

a) Po pierwsze, Komisja uważa, że Rada nie była uprawniona do podjęcia działania na podstawie art. 108 ust. 2 akapit trzeci TFUE, ponieważ pomoc, którą zatwierdziła, była pomocą istniejącą, którą Łotwa zobowiązała się znieść do

końca 2009 r., gdy państwo to zgodziło się na stosowane środki zaproponowane mu przez Komisję.

b) Po drugie, Rada nadużyła władzy, chcąc zneutralizować ustalenie, że środki pomocowe, które Łotwa mogła zachować do końca 2009 r., ale nie po tej dacie, mogły zostać utrzymane do 2013 r.

c) Następnie, w ramach zarzutu trzeciego, Komisja twierdzi, że zaskarżona decyzja została wydana z naruszeniem zasady lojalnej współpracy, która ma zastosowanie do państw członkowskich oraz między instytucjami. W swej decyzji Rada zwolniła Łotwę ze spoczywającego na niej obowiązku współpracy z Komisją w odniesieniu do stosownych środków zaakceptowanych przez to państwo członkowskie w zakresie istniejącej pomocy na zakup gruntów rolnych w ramach współpracy ustanowionej w art. 108 ust. 1 TFUE.

d) W ramach ostatniego zarzutu Komisja podnosi, że Rada dopuściła się oczywistego błędu w ocenie, ponieważ uznała, że zaistniały wyjątkowe okoliczności uzasadniające wydanie zatwierdzonego środka.

⁽¹⁾ Dz.U. L 339 z 22.12.2009, s. 34.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Marknadsdomstolen (Szwecja) w dniu 8 marca 2010 r. — Konsumentombudsmannen przeciwko Ving Sverige

(Sprawa C-122/10)

(2010/C 113/55)

Język postępowania: szwedzki

Sąd krajowy

Marknadsdomstolen (Szwecja).

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Konsumentombudsmannen.

Strona pozwana: Ving Sverige AB.